

i forhandlingen om en tekst her. Jeg er sikker på, at det godt kunne have ladet sig gøre.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Men kunne man ikke have opfattet debatten her som et oplæg til at finde et fælles fodslag om en vedtagelse? Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet allerede inden denne debat har valgt side og har sagt, at de ikke vil være med på regeringens vedtagelse uden egentlig at kende den på forhånd.

Det virker jo lidt underligt, for hvorfor står fru Anne-Marie Meldgaard ellers på talerstolen, hvis det her ikke er et debatforum, hvor vi egentlig skulle kunne nå frem til nogle fælles løsninger? Med de forandringsmuligheder, som fru Anne-Marie Meldgaard kunne komme med, kunne vi være nået frem til en fælles vedtagelse, men det er jo ikke det, der er lagt op til. Her er lagt op til en konfrontation, hvor fru Anne-Marie Meldgaard allerede inden det her møde siger nej til at være sammen med regeringen og vælger De Radikale. Jeg vil ikke sige, at det er klar tale fra talerstolen, for det er det ikke, men det er det jo i handlinger.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu minder det her meget om kommuneforhandlingerne, altså at man signalerer, at Socialdemokratiet kan komme med i forhandlingerne, og samtidig bliver vi nærmest smidt ud. Det er jo fuldstændig det samme, der sker her. Man siger: I kan tage bind for øjnene, og så kan I bare tilslutte jer, fordi så sender I et signal om, at nu er I enige med regeringen. Sådan foregår politik ikke, og det ved hr. Vesselbo også godt, og derfor er det her selvfølgelig et spil for galleriet, det er et spil for medierne, og så må vi jo se, om medierne hopper på det én gang til.

Derimod synes jeg faktisk, at Socialdemokratiets forslag til vedtagelse, som vi har spurgt partierne om hvorvidt de ville være med til, lige præcis signalerer et samarbejde i hele Folketinget. Det lægger op til, at alle partier i Folketinget kan foretage sig noget konstruktivt i forhold til integrationen og have en fælles målsætning om, hvad vi skal nå de næste 5-10 år.

Jeg tror såmænd godt, at vi kan nå et stykke hen af vejen, uanset om det er den ene eller den anden vedtagelse, men det andet er drillierier.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er nogle mærkelige forklaringer, fru Anne-Marie Meldgaard giver.

Der er da ikke andre end fru Anne-Marie Meldgaard og hendes parti, der har trukket den streg i sandet mellem den ene side og den anden side, og så står fru Anne-Marie Meldgaard meget irriteret og siger: Sådan ser virkeligheden ikke ud. Jamen hvem har tegnet den virkelighed op?

Og det der med, at regeringspartierne ikke vil forhandle, er noget, jeg slet ikke kender noget til, men det er da en søforklaring, for sagen er jo den, at fru Anne-Marie Meldgaard og Socialdemokraterne bare kunne have fremsat deres eget vedtagelsesforslag. Hvorfor skal man høre hjemme på en eller anden fløj, det væsentlige må vel egentlig være, hvad man siger?

Når fru Anne-Marie Meldgaard så siger, at vores vedtagelsesforslag ikke er progressivt nok, at det er for bagudrettet, vil jeg sige: Der er jo altså det, at hvis man aldrig ser bagud, så tør man aldrig nogen sinde gøre op med fortiden og erkende sine fejl.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

For at starte bagfra: Jeg synes næsten ikke, at jeg har gjort andet fra talerstolen, her mens jeg har stået heroppe, end at erkende, at vi har lavet fejl på det her område, og at vi appellerer til, at det er fremadrettet for at få rettet op på det, som jeg synes at vi skal bruge tiden på.

Sidst jeg stod heroppe, fik jeg jo skældud for, at jeg ligesom refererede fra smalltalk i forhold til forhandlingerne om et forslag til vedtagelse. Det vil jeg så ikke gøre i dag, selv om jeg måske kunne bringe nogle nye oplysninger, men det vil jeg altså undlade.

Kl. 14.15

Jeg kan fortælle hr. Jesper Langballe, at hvis de partier, som nu har bakket op om den her vedtagelse, som jeg har læst op her i dag, ikke havde villet været med, havde jeg selv fremsat den, og det er vel rimeligt nok. Det er vel lige så rimeligt, som når regeringen og Dansk Folkeparti kommer her og siger: Vi smider et forslag til vedtagelse på bordet, hvorfor kan Socialdemokratiet ikke bakke op om det? Jeg giver jo frit valg til, at regeringen også kan bakke op om vores forslag. Det kunne måske være fornuftigt.